

ODSZCZEKAĆ (1) *vb pf*

o oraz e jasne.

[*fut 3 sg odszczekã.*] ◊ *con praet 3 pl m an* by byli odszczekali.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Szczekaniem odstraszyć; latrare Cn [kogo, co (żywotne)]: Zgłodniał był y ńtruchłał wilk: czyhał gdy pśi ńpáli, Chciał oźionąć, y wńzyńtke trzodę w lás ząpędzić. (–) To pewna, żeby tego był dowiodł, by byli Pśi przeczuwńzy nátychmiańt nie odńzczekáli go. *CiekPotr* 13.

[*odszczekać od czego: Bo łobie drugi waży pńá iáko koniá/ [...] gdy mu domu ńtrzeże/ złodźieia od domu odńzczeka/ Przepiorkę vgoni/ káczki dopńynie GroicTyt* 148.]

Formacje współrdzenne cf SZCZEKAĆ.

LWil